

Tako je na vseh koncih in krajih, razen kjer sta Dunav in Sava začrtala mejo. Drugod pa se vsevprek razteza in razteza ter bolj in bolj raste v velemesto in bolj in bolj dobiva značaj tega tudi v zunanjem pogledu na bogatijo v razkošnih palačah in na siromaštvo v lesenih kolibah v obmestnem blatu...

V vsem postaja Beograd velemesto. V vsakem pogledu se razvija in raste...

(Konec prih.)

Utrinki.

1.

Drevi človeka slep nagon,
drevi nemirno slepa strast,
kot stvar edina bil bi on,
vesoljni svet njegova last.
Razuma lučka mu zato
temo neskončno razsvetljuje,

da kaplja je valú samo,
ki v ocean neznan potuje.
Med kaplje kaplja se tišči,
drže jo meje z vseh strani,
v nagonu brez mejá in cesti
pravilno kaže mejevest!

2.

Kadar usta molče,
jabka zlata zore;
jezik brez gospodarja
v blato zlato pretvarja.

3.

Sedel sem na stol visok,
sedel sem na stol moičanja.
Brez moči okolo nog
zdaj se pena mi zaganja.

4.

Obrača vedno se kolo življenja
in pot navzgor, navzdol se vedno menja.
Mordà na konju jutri že zavriska,

kdor se pri fleh nočoj boječe stiska;
mordà pred sodbo stal že jutri boš,
ki z njo si sodil sam, včerajšnji mož!

5.

Zaman srce nestrpno gine,
ni človek času gospodar.
Kot blisek želja brzo šine,
po polževo sledi ji stvar.

6.

Naj ne čudi se, kdor osla s cvetjem pita,
če s kopitom trma vrača mu srdita.
Da jo ponižuješ, misli stvar uhaťa,
vajena samo plevela in osata!

7.

Zaril se je res prvi
v podzemlje čuvstva, podzavesti,
in zdaj tekmuje s črvi,
kdo več ostankov more snesti.
Zdaj pogled ne vidi njegov
v globini kipenja sokov,

ne vidi na dnu korenin,
ki srkajo moč iz višin,
ne vidi nad sabo morja
lepote, svobode, duha.
Ne vidi, da pesmi čiste, globoke
lijo le iz solnca misli visoke.

Sava Radič-Mirt.

